

NAŠI USPESI

- PD Pobeda

Durmitor, Montenegro

Pirin, Bugarska,

19. - 21.04.2013.

Pirin je planinski masiv u jugozapadnom delu Bugarske. Nastavnja se na masiv Rile sa severa i proteže se sve do grčke granice na jugu. Pirin je vododelnica egejskog i crnomorskog sliva. Na istoku doseže do reke Meste, a na zapadu do Strumice. Najviši vrhovi Pirina se nalaze u Severnom Pirinu. Vihren (2914 m) je najviši vrh Pirina i treći vrh Balkana. Do 2000 m je prekriven šumom, a iznad su livade, stene i nisko rastinje. Mnogobrojna glečerska jezera čine ovu planinsku lepoticu privlačnom mnogim ljubiteljima prirode. Planinarske staze povezuju Pirin sa Rilom i grčkim planinama. U podnožju Pirina se nalazi najlepše skijalište u Bugarskoj - Bansko. Za vreme skijaške sezone, Bansko ima deset puta više stanovnika.

Krenuli smo u petak uveče ka Pirinu. Uz kratka usputna zadržavanja, stižemo u Banjsko sutradan rano. Jutarnje sunce je obasjvalo usnuli grad i snežne vrhove Pirina. Žurimo ka polaznoj tački uspona na Pirin, jer vreme potrošimo nepredviđenim zadržavanjima na granici. Autobusom dolazimo do velikog parkinga na Šiljegarniku (1650 m).

Pripremamo se za uspon i krećemo. Na početku idemo asfaltom do Bandjerice, pa dolinom reke ka planirskom domu. Usput prelazimo preko ostataka ogromne lavine. Pojedini naši članovi su prvi put videli kolika je snaga snežne lavine. Za nešto više od jednog sata, stigli smo u dom Vihren (1950 m). Dom je bio otvoren, bez planinara.

Montiramo dereze i pomažemo početnicima. Pratimo stazu planinara koji su pre nas započeli uspon. Kasnije smo saznali da su to naši stari poznanici, planinari iz Srbije. Lakše je hodati po utabanoj stazi.

Izlazimo iz kleke na ravniji deo uspona, odmaramo i stalno gledamo ka vrhu na koji se navlači magla. Prethodna grupa ne ide letnjom markacijom, već desno, uz stene, ka Vihrenskom prevoju. Traverzom izlazimo na 2650 m. Nagib na traverzi je preko 45%, pa je potrebna posebna opreznost. Neki i otklizaše, ali bez posledica. Na Vihrenskom prevoju se sačekujemo i nastavljamo ka vrhu. Završni uspon smo izveli u koloni, ne razdvajajući se zbog magle.

Na vrhu se jedva videlo kameno obeležje sa velikim snežnim zastavama. Otkopasmo obeležje vrha radi fotografisanja.

Od 21 planinara koliko je krenulo na uspon, popelo se 18. Nakon fotografisanja, istom stazom se vraćamo u dom.

U donjem delu staze sneg je omekšao, pa smo se jedva probijali. Ne znam kako bismo se popeli na Vihren da je sneg bio kao u silasku.

Nakon kraće pauze kod doma, nastavljamo ka našem autobusu. Ostatak grupe koji nije išao na uspon, smestio se u hotelu kod Ratke. Zadovoljni usponom, nismo primećivali umor. Tuširanjem se vratismo u prvobitno stanje, spremni za noćni život u Banjskom. Veče smo proveli u etno kafićima, uz bugarske specijalitete i narodnu muziku. Umorni od prethodnog uspona i sa neadekvatnom opremom, odustali smo od planiranih uspona na Poležan i Bezbog. Zato smo naredog dana obišli Banjsko, usput Rilski manastir i Metro.

Po planu stižemo u Beograd. Još jedan uspešno izveden uspon na visoku planinu u zimskim uslovima. Hvala svim učesnicima.

Vođa puta, izveštaj, fotografije: [Vladislav Matković](#)